

BOSNA I HERCEGOVINA
Konkurencijsko vijeće

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
Конкуренијски савјет

МИШЉЕЊЕ

**по Захтјеву адвоката Нихада Сијерчића, Сарајево о постојању обавезе
подношења пријаве концентрације**

Сарајево
март, 2014. године

Број: 01-26-7-5-1-1/14
Сарајево, 25. марта 2014. године

На основу члана 25. став (1) тачка ф) Закона о конкуренцији („Службени гласник БиХ“, бр. 48/05, 76/07 и 80/09), а по Захтјеву за давање мишљења адвоката Нихада Сијерчића, Трг дјече Сарајева 1/V, ББИ центар, 71 000 Сарајево за примљеног од стране Конквенцијског савјета дана 24.2.2014. године под бројем: 01-26-7-5-1/14, Конквенцијски савјет Босне и Херцеговине, на 85. (осамдесетпетој) сједници одржаној дана 25. марта 2014. године, донио је

МИШЉЕЊЕ

Адвокат Нихад Сијерчић, Трг дјече Сарајева 1/V, ББИ центар, 71 000 Сарајево (у даљем тексту: Подносилац захтјева), поднио је Конквенцијском савјету Босне и Херцеговине (у даљем тексту Конквенцијски савјет) Захтјев за давање мишљења (у даљем тексту: Захтјев), за примљен дана 24. фебруара 2014. године под бројем: 01-26-7-5-1/14.

Подносилац захтјева тражи мишљење о постојању обавезе подношења пријаве концентрације, у смислу Закона о конкуренцији, наводећи следеће:

- да ли краткорочни уговор о закупу (6+6 мјесеци) без могућности аутоматског продужења представља концентрацију;
- које одредбе треба да садржи један уговор о закупу да се не би сматрао концентрацијом и да ли и на који начин на ту оцјену утиче могући ангажман запосленика предметних пословних цјелина од стране закупца (путем уговора о раду, најму радне снаге, и сл.) и да ли и на који начин на ту оцјену утиче могуће урачунавање закупнина у могућу каснију купопродајну цијену?
- да ли постоји препрека и у чему би се састојала да уговорне стране уговора о краткорочном закупу, током трајања тог уговора, закључе одвојен уговор о купопродаји закупљених пословних цјелина у власништву закуподавца, који би представљао правни основ концентрације?
- у случају закључења таквог уговора о купопродаји, да ли постоји било каква препрека и у чему би се састојала да друштво А настави користити предметне пословне цјелине и током трајања поступка оцјене концентрације код Конквенцијског савјета, а да Конквенцијски савјет не закључи да такво кориштење представља провођење концентрације без одобрења (претпоставка да уговор о краткорочном закупу не би био правни основ концентрације, него би то био уговор о купопродаји).

Подносилац захтјева је навео и следеће:

- да друштва А и Б, као независни пословни субјекти са сједиштем у Босни и Херцеговини, дјелују у саставу двије велике међународне пословне групације и имају значајне тржишне удјеле на релевантом тржишту производње и продаје производа Х у Босни и Херцеговини;

- да је претпоставка је да би друштва А и Б (односно њихове групације), с обзиром на горе наведено значајно тржишно учешће и претпостављене високе приходе (и на нивоу Босне и Херцеговине и на свјетском нивоу), у случају закључења трансакције која представља концентрацију, имала обавезу пријаве концентрације према Закону о конкуренцији;
- друштва А и Б паралелно преговарају о закључењу сљедећих пословних трансакција:
  - краткорочни закуп пословних цјелина у власништву друштва Б (закуподавца) од стране друштва А као закупца;
  - комерцијални уговори о међусобној купопродаји разне робе на различитим релевантним тржиштима;
  - купопродаја горе наведених пословних цјелина које су предмет краткорочног закупа.
- да је претпоставка да комерцијални уговори о међусобној продаји робе на различитим тржиштима ни у којем случају не могу бити квалификовани као концентрација. Друштва А и Б имала би евентуалну обавезу подношења захтјева за појединачно изузеће споразума, али искључиво уколико би ови комерцијални уговори садржавали неку рестриктивну одредбу у смислу Закона о конкуренцији. Ово није планирано – цијене роба у овим уговорима биле би комерцијалне према тренутном стању на предметним тржиштима. Из тих разлога, ови уговори даље неће бити детаљније разматрани у овом упиту и молимо Конкуренцијски савјет да у склопу свог мишљења скрене пажњу уколико овакав став о предметним комерцијалним уговорима не сматра исправним;
- да друштва А и Б преговарају о закључењу уговора о закупу пословних цјелина у власништву друштва Б, при чему би друштво А исте закупило на период од 6 (шест) мјесеци са могућношћу продужења на додатних 6 (шест) мјесеци (Уговор о закупу не би предвиђао аутоматско продуживање периода трајања закупа предметних пословних цјелина);
- да би предмет закупа биле пословне цјелине у којима је друштво Б производило и продавало производ Х, укључујући предметне непокретности и опрему које чине дату пословну цјелину;
- да друштва А и Б паралелно преговарају о могућности стицања контроле друштва А над предметним пословним цјелинама у власништву друштва Б. Друштва А и Б очекују да ови преговори са свим припремним радњама (правна, финансијска, техничка и др.) потрају дужи период, с тим да постоји могућност да се исти окончају током трајања уговора о закупу;
- да уколико А и Б не постигну договор о купопродаји предметних пословних цјелина, по окончању трајања закупа (6+6 мјесеци), предметне пословне цјелине вратиле би се у посјед друштва Б, које би у њима поново почело дјеловати на тржишту производње и продаје производа Х;
- да уколико друштва А и Б постигну договор о купопродаји предметних пословних цјелина, разматрају могућност да плаћени износи закупнина по уговору о краткорочном закупу буду урачунати у купопродајну цијену предметних пословних цјелина.

Надаље, Подносилац захтјева се позива на члан 43. став (7) Закона о конкуренцији, који се односи на могућност кориштења судске праксе Европског суда правде и одлука

Европске комисије, те наводи да се према истој уговор о закупу сматра концентрацијом уколико би био закључен на дужи временски период, односно дужи од пет година.

Конкурenciјски савјет у вези обавезе пријаве концентрације наводи:

- члан 12. став (1) Закона о конкуренцији утврђује да се концентрацијом у смислу овог Закона сматра:
  - а) спајање или припајање независних привредних субјеката или дијелова привредних субјеката;
  - б) сматра и стицање контроле или доминантног утицаја једног привредног субјекта над дијелом(вима) другог привредног субјекта и то:
    - 1) стицањем куповином већине дионица или учешћа основног капитала; или
    - 2) стицањем већине права гласа; или
    - 3) на други начин, у складу с одредбама закона који регулирају оснивање привредних субјеката и њихово управљање;
  - с) заједничка улагања на дугорочној основи, двају или више независних привредних субјеката, који дјелују као независан привредни субјекат.
- чланом 12. став (2) Закона о конкуренцији прописано је да се стицање контроле остварује путем права, закључивањем споразума или другим средствима којим један или више привредних субјеката, било посебно, било заједнички, узимајући у обзир све правне и чињеничне околности, стичу могућност остваривања доминантног утицаја над једним или више привредних субјеката;
- члан 14. став (1) Закона о конкуренцији утврђује да обавеза пријаве концентрације постоји уколико су испуњени услови тачке а) и б) Закона о конкуренцији уколико укупни годишњи приход свих учесника концентрације остварен продајом роба и/или услуга на свјетском тржишту износи 100.000.000,00 КМ по завршном рачуну у години која је претходила концентрацији и уколико укупни годишњи приходи сваког од најмање два привредна субјекта учесника концентрације остварен продајом роба и/или услуга на тржишту Босне и Херцеговине износи најмање 8.000.000,00 КМ по завршном рачуну у години која је претходила концентрацији, или ако је њихово заједничко учешће на релевантном тржишту веће од 40,0%.
- члан 14. став (3) Закона о конкуренцији утврђује да у случају кад се концентрација из члана 12. став (1) овог закона односи на спајање или припајање дијела или дијелова једног или више привредних субјеката, без обзира да ли ти дијелови имају статус правног лица, при израчунавању прихода из става 1. овог члана, обрачунават ће се само приход оних дијелова привредног субјекта који су предмет контроле концентрације.
- да је чланом 9. тачка ф) Одлуке о начину подношења пријаве и критеријумима за оцјену концентрација привредних субјекта („Службени гласник БиХ“, број 34/10), прописано да се као правни основ концентрације може узети уговор /споразум о закупу имовине који неком од учесника даје доминантан утицај.
- члан 18. став (9) Закона о конкуренцији утврђује да се концентрације неће моћи провести прије доношења рјешења којим се потврђује усклађеност предметне концентрације из чл. 12. и 14. овог закона.

Привредни субјекти, учесници концентрације су обавезни поднијети пријаву концентрације у смислу чл. 12. и 14. Закона о конкуренцији, у року од 15 (петнаест) дана од закључења споразума, објављивања јавне понуде дионица или стицања контроле, зависно од тога шта наступи раније, у смислу члана 16. став (1) Закона о конкуренцији.

Конкурентијски савјет на нека питања није могао дати одговор јер нема конкретну документацију /податке.

Ово мишљење је дато искључиво на основу навода из Захтјева.

Предсједник

Гордан Распудић